

Brooklyn P., 9, Utah, USA

Viime vuonna lainasin kirjastosta kirjan, joka kertoi työstä, joka alkoi kirjoittaa blogia. Ajattelin, että se olisi hauska kirja, koska päähenkilö oli saman ikäinen kuin minä ja äitini kirjoittaa blogia. Niinpä ajattelin, että se olisi kirja, johon voisin samastua.

Olin lukenut kirjaa vasta muutaman sivun, kun kirjan tyttö käytti väärin Herran nimeä. Minusta ei tuntunut kovinkaan hyvältä luettuani sen kohdan. Mutta jatkoin lukemista toivoen, että se olisi vain yksi sellainen kohta kirjassa. Luin muutaman sivun lisää, ja jälleen tyttö teki samoin.

Menin kertomaan äidille, mitä olin löytänyt. En tiennyt, pitäisikö minun jatkaa lukemista vai ei. Äiti sanoi minulle, että sain itse valita. Mutta hän oli samaa mieltä siitä, ettei luultavasti ollut hyvä jatkaa lukemista, jos

tyttö käytti kieltä, jonka tiedämme olevan väärin. Äiti sanoi, että erityisen huonoa oli se, että tyttö käytti väärin Herran nimeä.

Ajattelin, että katsoisin, toistuisiko se, joten selasin kirjaa. Huomasin, että Herran nimen käyttäminen väärin kuului tytön tavalliseen tapaan puhua. Päätin palauttaa kirjan kirjastoon lukematta sitä sen enempää.

Minusta tuntui surulliselta, että kirjan kirjoittaja käytti väärin Herran nimeä. Mutta kun olin palauttanut kirjan kirjastoon, olin onnellinen siitä, että olin valinnut oikein. Tiedän, että noudatin *Usko Jumalaan* -kirjasessani olevia ”Evankeliumin tasovaatimuksiani”, joissa sanotaan: ”Luen ja katselen vain sellaista, mikä on taivaallisen Isän mielen mukaista.” Tiedän, että meidän pitää käyttää taivaallisen Isän ja Jeesuksen Kristuksen nimiä ainoastaan kunnioittavasti ja arvokkaasti. ●

Pitäisikö minun jatkaa lukemista?

